

WOLSZTYN

gmina

- Wolsztyn → Zielona Góra 60 km
 → Poznań 70 km
 → Wrocław 154 km
 → Szczecin 240 km
 → Warszawa 398 km
 → Kraków 432 km

ZAPRASZAMY

Wolsztyn – atrakcyjne krajobrazowo i kulturowo, czyste, ukwiecone miasto, życzliwi mieszkańcy, efektywni przedsiębiorcy... Wolsztyn ma czym przyciągnąć zarówno inwestorów, jak i turystów.

W regionie działają małe i średnie przedsiębiorstwa – są wśród nich zakłady budowlane, meblarskie, samochodowe i instalacyjne, a także producenci okien, drzwi i bram garażowych.

Turystów przyciąga przede wszystkim unikatowa w Europie parowozownia – nadal czynna i obsługująca przejazdy

pociągami turystycznymi. W mieście są także muzea: noblisty Roberta Kocho oraz rzeźbiarza Marcina Rožka, a w jego pobliżu – pocysterski zespół klasztorny w Obrze.

Dwa jeziora, nad którymi leży Wolsztyn umożliwiają jego mieszkańcom i przyjeżdżającym tu gościom aktywny wypoczynek. Dodatkowo mogą oni korzystać z ciągle udoskonalanej infrastruktury sportowo-rekreacyjnej: pływalni miejskiej, skateparku, urządzeń fitness na świeżym powietrzu.

Zapraszamy do gminy Wolsztyn – warto ją odkryć!

POŁOŻENIE

4

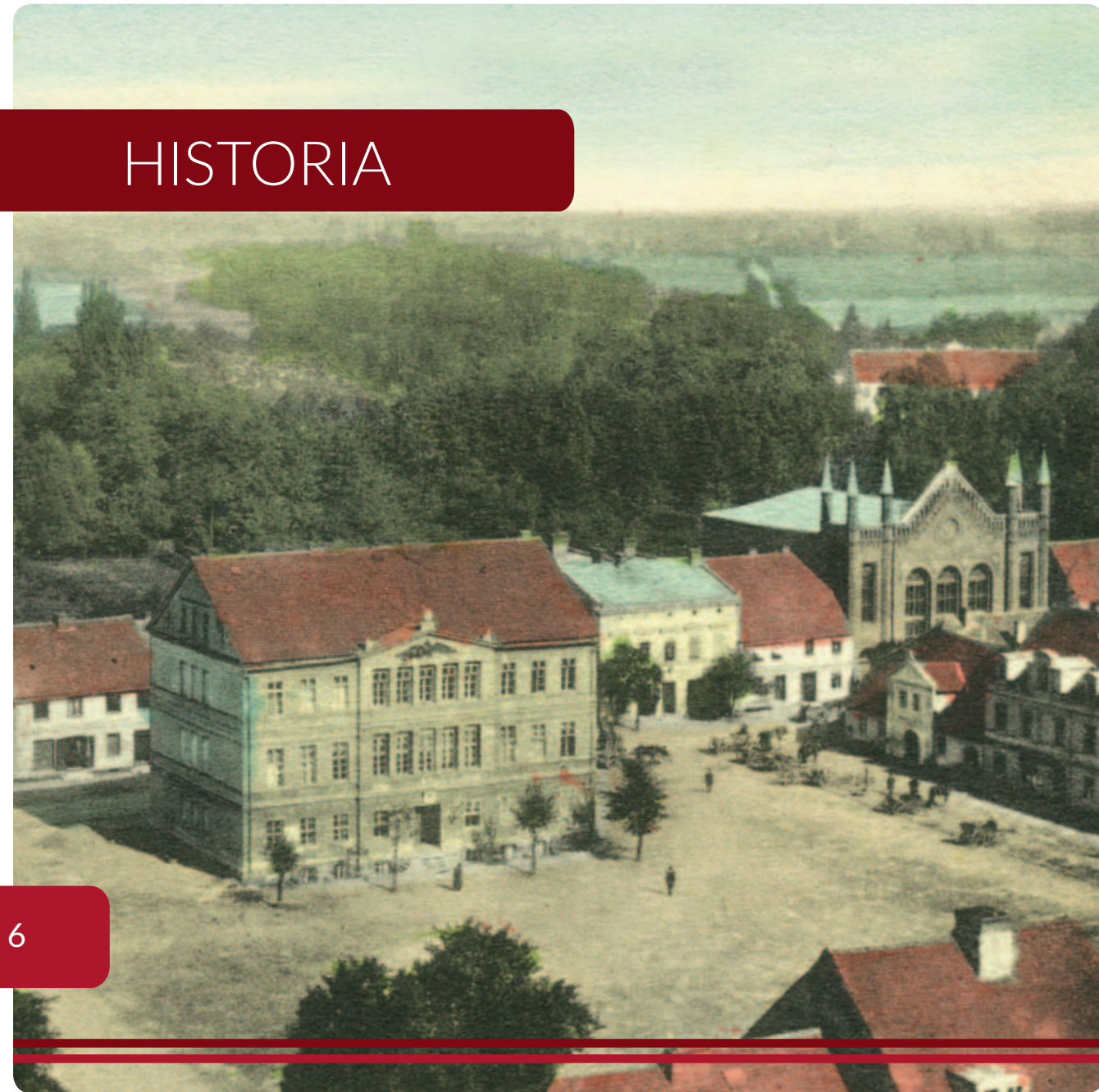

Miasto i gmina Wolsztyn leżą w południowo-zachodniej części województwa wielkopolskiego, granicząc od zachodu z województwem lubuskim, 70 km od Poznania i 60 km od Zielonej Góry. W obecnych granicach gmina istnieje od 1999 roku i wraz z dwoma sąsiednimi gminami – Siedlcem i Przemęt – wchodzi w skład powiatu wolsztyńskiego. Zamieszkuje ją około 30 tysięcy osób. Najważniejszym ośrodkiem jest Wolsztyn, siedziba zarówno władz gminy, jak i powiatu.

Gmina usytuowana na pograniczu Pojezierzy Poznańskiego i Lubuskiego, dzięki polodowcowemu ukształtowaniu terenu, licznym lasom i jeziorom oraz zabytkom i infrastrukturze rekreacyjnej jest regionem bardzo atrakcyjnym turystycznie.

HISTORIA

6

Początki Wolsztyna nie są dokładnie znane. Niektórzy historycy umiejscawiają je w wieku XIII utożsamiając z osadą Komorowo, inni to datowanie przesuwają na wiek XIV uważając, iż miasto powstało około 1380 roku, między osadami Niałek i Komorowo, a jego założycielem był Perygryn Komorowski, dziedzic wsi Komorowo. Lokowano je na prawie magdeburskim i dwukrotnie w historii przywileje miejskie odnawiano. Po raz pierwszy zrobił to Andrzej Sepieński, właściciel Wolsztyna, przystępując do odbudowy miasta po pożarze w 1469 roku. Po raz drugi – również po pożarze w 1518 roku, gdy spłonął ratusz z dokumentami, w roku 1519 potwierdzenie wcześniej nadanych praw miejskich otrzymali od króla Zygmunta Starego bracia Andrzej i Jan Iłowieccy, właściciele Wolsztyna.

Na początku swych dziejów miasto prawdopodobnie nazywało się Olsten, bowiem taka nazwa występuje we wzmiance z 1424 roku wymieniającej nie tylko po raz pierwszy wójta miasta, ale także mieszczan i tutejszy kościół. Z całą pewnością nazwa miasta jest pochodzenia niemieckiego, choć początkowo używane były jej różne wersje. Dopiero od II połowy XV wieku ustabilizowała się i zapisywana była najczęściej jako Wolstin, Volstyn lub Wollstein. Prawdopodobnie pochodzi od dwóch niemieckich słów (die Wolle – wełna oraz der Stein – kamień), co ma swoje historyczne i... gospodarcze uzasadnienie. W średniowieczu, w Wolsztynie odbywały się bowiem targi wełną, a jednostką miary był właśnie tzw. kamień wełny – Wollstein – odpowiadający około 14 kilogramom.

Nowe miasto było ośrodkiem rzemieślniczym i handlowym dla mieszkańców najbliższych okolic. Położenie jednak na głównym szlaku wiodącym z Poznania na Dolny Śląsk i Łużycę oraz handel wełną i sukiennictwo wytyczało jego szybki rozwój. Początkowo odbywały się tu jedynie trzy jarmarki i cotygodniowy targ. W XVI i XVII wieku jarmarków było już jedenaście, z których najważniejsze znaczenie miały wciąż jarmarki na wełnę.

W wyniku wojen religijnych i wojny 30-letniej, w XVII wieku do Wolsztyna zaczęli licznie przybywać protestanci z przygranicznego Śląska. Ich protektorką była ówczesna dziedziczka Wolsztyna, Anna Miękicka, która w 1642 roku ufundowała im drewnianą świątynię.

Wolsztyn, przez kilka stuleci był miastem prywatnym. Od 1443 roku do końca wieku XV należał do Sepieńskich, po których przeszedł w ręce Iłowieckich. W 1507 roku podzielono go między dwie linie tej rodziny. Od 1575 roku część Wolsztyna posiadali Powodowscy, a drugą, od 1637 roku – Miękicy. Ostatecznie jednak Powodowscy doprowadzili do ponownego połączenia własności i posiadali miasto do 1671 roku. W latach 1671-75 Wolsztyn był własnością Gorajskich, a po nich, do roku 1728 – Niegolewskich. Po Niegolewskich, aż do roku 1890 należał do Gajewskich, a następnie, do wybuchu II wojny światowej – do Mycielskich.

Dawny dokument lokacyjny Wolsztyna z 1469 roku

HISTORIA

Swoisty rytm w dziejach Wolsztyna wyznaczały w wiekach XVII i XVIII pożary i zarazy, po których miasto to podupa- dało, to podnosiło się ze zniszczeń. Pożar poważnie znisz- czył je w 1634 roku, a w roku 1656 wojska przechodzące przez Wolsztyn w czasie wojny polsko-szwedzkiej przy- niosły zarazę. W roku 1691 kolejny pożar strawił część miasta, ale tym razem jego przyczyn dopatrywano się w ... czarach . Posądzone o nie dwie kobiety spalono na stosie. Kolejna klęska nadeszła w latach 1709-1710, kiedy do Wolsztyna dotarła, przechodząca przez Europę, wielka fala morowego powietrza. W 1728 roku wybuchł kolejny duży pożar, który obrócił w ruinę sporą część miasta.

W 1793 roku, w wyniku II rozbioru Polski, miasto wraz z okolicami dostało się pod panowanie pruskie; w 1807 znalazło się w Księstwie Warszawskim, a następnie na mocy postanowień kongresu wiedeńskiego w 1815 roku weszło w skład Wielkiego Księstwa Poznańskiego. Admini- stracyjnie, od 1793 roku aż do roku 1919, Wolsztyn leżał w powiecie babimojskim.

Na postawie tzw. Indagandy Pruskiej, czyli ankiety doty- czącej miast, a przeprowadzanej przez władze pruskie w 1793 roku wiemy, że Wolsztyn, będący własnością wdowy hrabiny Gajewskiej, liczył wtedy 1416 mieszkań-

ców, w zdecydowanej większości Polaków. W mieście stały 193 domy, w tym jeden murowany, ulice były bruko- wane. Znajdowały się tu także ratusz, kościoły – katolicki i luterkański, kaplica przy dworze dziedziców, szkoła, bro- war, zajazd, łaźnia oraz 11 wiatraków. Głównym zajęciem mieszkańców było rzemiosło – działało tu 60 szewców, 20 krawców, 16 sukienników, 12 płócienników, 13 ku- śnierzy, 9 piekarzy, 6 rzeźników, a ponadto 30 kupców handlujących sukniem i mąką. W ciągu roku odbywało się 11 jarmarków, a w każdy piątek – targi.

Wiek XIX zaczął się dla Wolsztyna tragicznie – 19 wrze- śnia 1810 roku wybuchł największy w historii miasta po- żar. W ciągu kilku godzin spłonęły ratusz, kościół ewan- gelicki, synagoga, wieża kościoła katolickiego, browar i aż 164 spośród 225 domów. Odbudowa miasta trwała trzy dekady. Prowadzono ją na podstawie planu zabudowy sporządzonego przez architekta Scholza w 1811 roku. To najstarszy, zachowany dokument przedstawiający rozpla- nowanie Wolsztyna. Z tego okresu pochodzi obecna za- budowa starego miasta oraz ratusz i kościół ewangelicki (obecnie katolicki, pw. Wniebowstąpienia Pańskiego).

Mimo tak tragicznego początku nowego wieku, XIX stu- lecie przyniosło Wolsztynowi rozwój. Choć formalnie le- żał on w powiecie babimojskim, to jednak w Wolsztynie znajdowały się najważniejsze urzędy – siedziba landrata czyli starosty, sądu miejskiego i ziemskiego, placówki ad- ministracyjne i oświatowe. W II połowie XIX wieku zaczę- ły w nim powstawać większe zakłady przemysłowe (m.in. wytwórnia win, tartaki, fabryka cygar, fabryki maszyn i urządzeń rolniczych), a w 1886 roku miasto połączy- no pierwszą linią kolejową ze Zbąszynkiem, przedłużoną w 1895 roku do Leszna, a w 1905 r. do Sulechowa oraz przez Grodzisk Wielkopolski do Poznania.

Wolsztyn powrócił do Polski w 1919 roku, na mocy trak- tatu wersalskiego.

HISTORIA

10

W 1920 roku Wolsztyn stał się stolicą nowo utworzonego powiatu wolsztyńskiego o powierzchni 814 km². Nadgraniczny powiat nie miał jednak zbyt wielu szans na rozwój. Miasto, które jeszcze przed I wojną światową, obok Polaków, w dużej mierze zamieszkiwali także Niemcy i Żydzi, w okresie międzywojennym stało się miastem w 90 % zamieszkanym przez ludność polską. W 1938 roku liczyło 4880 mieszkańców.

Po wybuchu II wojny światowej, Niemcy do Wolsztyna wkroczyli 7 września 1939 roku. Nastął czas okupacji, którą zakończyło dopiero wyzwolenie miasta przez Armię Czerwoną 26 stycznia 1945 roku. Okupacyjne lata zapisały się tragicznymi wydarzeniami – prześladowaniami ludności polskiej, aresztowaniami, masowymi egzekucjami, wywożeniem do obozów koncentracyjnych i na przymusowe roboty. Na terenie dawnego folwarku Komorowo hitlerowcy utworzyli obóz jeniecki – Stalag XXI C Wollstein. Początkowo przebywali w nim Polacy, później jeńcy angielscy

i francuscy, a od 1941 roku także radzieccy. Dziś pamięć czterech tysięcy jeńców, którzy stracili tu życie upamiętnia kamień z tablicą odsłoniętą w 1971 roku.

Po II wojnie światowej Wolsztyn ponownie stał się siedzibą powiatu, w granicach województwa poznańskiego. W 1948 roku liczył niemal 5000 mieszkańców. W wyniku reformy administracyjnej w 1975 roku, gdy zlikwidowano powiaty, a na ich miejsce utworzono gminy, dotychczasowy powiat wolsztyński podzielono między województwa: poznańskie, leszczyńskie i zielonogórskie. Miasto i gmina Wolsztyn znalazły się na kolejne lata w województwie zielonogórskim. Dopiero w wyniku kolejnej reformy administracyjnej z 1 stycznia 1999 roku powrócił powiat wolsztyński. Wchodzi on w skład województwa wielkopolskiego i obejmuje gminę miejsko-wiejską Wolsztyn oraz gminy Siedlec i Przemęt. Ma powierzchnię 680 km², a zamieszkuje go 56 tysięcy mieszkańców.

Dziś Wolsztyn liczy ponad 13 tysięcy mieszkańców i jest miastem o charakterze przemysłowo-usługowym, z dobrze rozwiniętym przemysłem meblarskim, spożywczym i metalowym. Jest także ważnym ośrodkiem oświatowym, kulturalnym oraz turystycznym.

POWSTANIE WIELKOPOLSKIE

fol. Jerzy Hironowski

12

Wolność dla Wolsztyna wywalczyli powstańcy wielkopolscy 5 stycznia 1919 roku, którzy brawurowym atakiem zdobyli miasto. W czasie dalszych działań powstańczych Wolsztyn stał się miejscem koncentracji powstańców przed walkami o Kargowę i Babimost. Dziś o tamtych wydarzeniach przypomina m.in. pomnik Powstańca Wielkopolskiego, dłuta Agnieszki Lisiak-Skórki, odsłonięty na rynku, przed ratuszem, 16 lutego 2014 roku, w 95. rocznicę podpisania rozejmu w Trewirze, który formalnie zakończył powstanie.

W wolsztyńskiej karcie powstania wielkopolskiego w sposób szczególny zapisały się dwie postaci – porucznicy: Stanisław Siuda z Błotnicy oraz Kazimierz Zenkteler, przybyły z Poznania dowódca oddziałów powstańczych na froncie zachodnim, m.in. w powiecie babimojskim. Śmiały plan wyzwolenia Wolsztyna i Rostarzewa wysunął Siuda podczas spotkania z Zenktelerem w wyzwolonym już Grodzisku Wielkopolskim. Zapadła decyzja ataku na Wolsztyn w nocy z 4 na 5 stycznia 1919 roku.

Oddziały powstańcze, wyruszające z Rakoniewic, miały atakować Wolsztyn równocześnie z trzech stron. Pierwszy oddział – od strony południowej (omijając Rostarzewo), drugi – strony zachodniej, wzdłuż Jeziora Berzyńskiego, odcinając ewentualny odwrót nieprzyjaciela. Trzeci – po zdobyciu Rostarzewa miał ruszyć na Wolsztyn od strony wschodniej. Do miasta powstańcy wkroczyli wczesnym rankiem, 5 stycznia, od strony ulicy Lipowej.

Po walkach, dzięki którym powstańcy zajęli znaczną część miasta (z rynkiem i fragmentem obecnej ulicy 5 Stycznia aż do kościoła ewangelickiego), Niemcy zaproponowali pertraktacje. W ich wyniku zawarto ugodę, na mocy której Wolsztyn opuścić miały zarówno wojska powstańcze, jak i niemieckie, a nadto jeden z punktów przewidywał, iż cały powiat babimojski nie będzie obsadzany ani przez oddziały polskie, ani przez niemieckie. Gdy warunki te, na rynku, w obecności około tysiąca powstańców, ogłosił uczestniczący w rozmowach

Kazimierz Zenkteler, doszło do awantury. Powstańcy nie zamierzali ich respektować i spontanicznie ruszyli do ataku na zachodnią część miasta. Walki rozgorzały na nowo. Niemcy, których oddział Grenzschtzu wkroczył do Wolsztyna 1 stycznia, użyli armat oraz karabinów maszynowych. Dopiero atak powstańców od strony Jeziora Berzyńskiego, za torami kolejowymi oraz nadciągające kolejne oddziały powstańcze załamały obronę niemiecką. Niemcy wycofali się w popłochu do Sulechowa. A od 8 stycznia 1919 roku przystąpiono w Wolsztynie do przejmowania administracji.

fol. Jerzy Hironowski

ZNANE POSTACI

WOJCIECH DANKOWSKI (1760-1836)

kompozytor i skrzypek doby klasycyzmu. Wykształcenie muzyczne zdobył w klasztorze cysterskim w Obrze, tam też tworzył swoje pierwsze kompozycje, a około roku 1779 był muzykiem klasztornym. Później związany był z katedrą w Gnieźnie oraz kościołem farnym w Poznaniu. Tworzył przede wszystkim utwory religijne (msze, requiem, motety, litanie), które za jego życia cieszyły się dużym zainteresowaniem.

JANUSZ BOGDAN FALIŃSKI (1934-2004)

ekolog i botanik, profesor Uniwersytetu Warszawskiego, autor około 200 prac naukowych i popularno-naukowych, w tym przewodnika turystycznego po powiecie wolsztyńskim. Był członkiem Polskiej Akademii Nauk, Włoskiej Akademii Nauk Leśnych oraz Nowojorskiej Akademii Nauk.

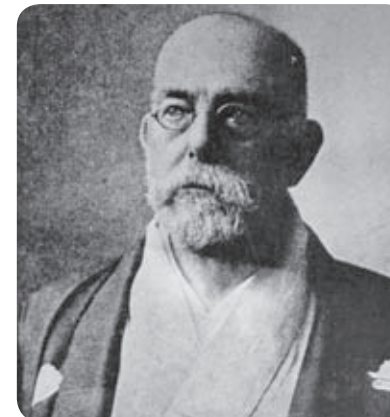
JÓZEF MARIA HOENE-WROŃSKI (1776-1853)

urodził się w Wolsztynie jako najstarszy syn czeskiego architekta Antoniego Höhne, budowniczego tutejszej fary. Był wybitnym matematykiem, fizykiem i filozofem, twórcą pojęcia mesjanizmu w polskiej myśli filozoficznej, a także ekonomistą i prawnikiem. W Wolsztynie upamiętnia go popiersie (dłuta Józefa Petruki) stojące na skwerze jego imienia oraz tablica na domu przy ul. Kościelnej 9 umieszczona w miejscu, gdzie ten genialny uczony się urodził.

ZNANE POSTACI

16

ROBERT KOCH (1843-1910)

lekarz, mikrobiolog, odkrywca zarazka węglik i prątka gruźlicy, laureat nagrody Nobla w 1905 roku, w latach 70. XIX wieku był w Wolsztynie lekarzem powiatowym. W budynku, w którym mieszkał i pracował znajduje się dziś muzeum poświęcone jego pamięci, a na skwerze przy ulicy Doktora Kocha (w pobliżu kościoła) umieszczono popiersie tego uczonego.

KLEMENS MODLIŃSKI (1865-1943)

burmistrz Wolsztyna w okresie międzywojennym, jedyny tak długo urzędujący burmistrz w województwie poznańskim. Był prawdziwym gospodarzem miasta, czynnie uczestniczącym w pracach organizacji samorządowej i organizacjach społecznych działających na tym terenie. Postawą tolerancji i zrozumienia Klemens Modliński zyskał powszechne uznanie we wszystkich kręgach religijnych i politycznych.

STEFAN MYCIELSKI (1863-1913)

dziedzic „dóbr rycerskich na zamku wolsztyńskim” oraz okolicznych folwarków: Komorowo, Tłoki, Barłożnia i Berzyna. Na terenach powiatu wolsztyńskiego włączał się często w działalność patriotyczną oraz społeczną. Poparł również finansowo budowę kaplicy przy Domu Sierot w Wolsztynie. Wiceprezes Banku Ludowego „Spółka z nieograniczoną poręką w Wolsztynie”. W 1911 roku przebudował neorenesansowy pałac w Komorowie w stylu neoklasycystycznym.

ZNANE POSTACI

STANISŁAW PLATER (1784-1851)

geograf, historyk, literat. Urodził się na Litwie, do Wielkopolski przybył w 1818 roku, ożenił się z Antoniną Gajewską i osiadł we Wroniawach. Tu prowadził działalność naukową w zakresie geografii i historii, wydając m.in. „Geografię wschodniej części Europy”, „Atlas historyczny Polski” oraz „Atlas wojen w Polsce w XVII i XVIII w.” Interesował się też teatrem i literaturą piękną. Jego imię nosi dziś Biblioteka Publiczna Miasta i Gminy w Wolsztynie – przed nią stoi pomnik jej patrona. Epitafrum mu poświęcone umieszczono na kościele farnym.

EDWARD PRZYMUSZAŁA (1915-1979)

urodzony w Wolsztynie rzeźbiarz i malarz, uczeń Marcina Rożka, z którym pracował. Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu, autor m.in. monumentalnego pomnika radzieckiego oficera na cmentarzu wojennym w Wolsztynie przy ul. 5 Stycznia, figury NMP na wolsztyńskiej farze oraz tablic pamiątkowych Marii Skłodowskiej-Curie i Józefa Hoene-Wrońskiego w Wolsztynie.

MARCIN ROŻEK (1885-1944)

rzeźbiarz, malarz, autor m.in. pomników Bolesława Chrobrego w Gnieźnie i Siewcy w Luboniu, twórca wielu obrazów – „Sjesta”, „Piast witający gości”, czy cykl „Apokalipsy”. Mieszkał w Wolsztynie w dzieciństwie, a następnie od 1934 roku – w domu, który zbudowany został według jego projektu. Dziś mieści się w nim muzeum poświęcone życiu i twórczości tego artysty.

KULTURA

fol. Jerzy Hrowski

Instytucje kultury, zespoły artystyczne, festiwale muzyczne, festyny... Można powiedzieć, że kultura w mieście i gminie Wolsztyn ma się dobrze, a jej mieszkańcy i turyści tu przyjeżdżający mają w czym wybierać.

Wolsztyński Dom Kultury, istniejący od 1973 roku, to główna instytucja animująca aktywność kulturalną w gminie. Działające tu sekcje, zespoły i koła zainteresowań przyciągają dzieci, młodzież i dorosłych, mogących w nich rozwijać swoje artystyczne i kulturalne pasje. Instytucja ta jest także organizatorem różnorodnych spotkań, wystaw, koncertów, spektakli teatralnych i imprez plenerowych, w tym m.in. Dni Ziemi Wolsztyńskiej, Ogólnopolskiego Festiwalu Tańca „Wolsztyn tańczy pełną parą” czy Spotkań Folklorystycznych na Ziemi Wolsztyńskiej.

Kilkudziesięcioletnią historią (zespół powstał w 1975 roku) może pochwalić się **Zespół Pieśni i Tańca „Kębtowo”** ze wsi Kębtowo, w gminie Wolsztyn, będący wizytówką

Wolsztyńskiego Domu Kultury. Licząca obecnie 130 członków grupa, pielęgnuje miejscowe tradycje, a jej występy zawsze cieszą się dużym zainteresowaniem – zarówno w Polsce, jak i poza jej granicami. W repertuarze zespół ma tańce i przyśpiewki zachodniej Wielkopolski, tańce szamotulskie, śląskie i lubelskie oraz polskie tańce narodowe (kujawiak, oberek, krakowiak, mazur, polonez). Zespół jest także organizatorem corocznego Kolędowego Spotkania Chórów i Grup Śpiewaczych, odbywającego się w miejscowym w kościele pw. św. Bartłomieja.

fol. fotiks.pl

WYDARZENIA KULTURALNE

PARADA PAROWOZÓW

Co roku, na przełomie kwietnia i maja, do Wolsztyna zjeżdżają parowozy z Polski i Europy oraz miłośnicy kolei z całego świata. To niepowtarzalna okazja, by zobaczyć będące jeszcze w pełni sprawne parowozy, ale także przejechać się pociągami przez nie prowadzonymi. I choć całemu wydarzeniu towarzyszy mnóstwo dodatkowych imprez, w tym m.in. unikatowe widowisko „Światło – dźwięk – para”, to jednak największe emocje zawsze wzbudza sama parada, gdy – jak mówią organizatorzy – parowozy prezentują się niczym modelki na pokazie mody.

DNI ZIEMI WOLSZTYŃSKIEJ

To odbywające się w maju coroczne święto, podczas którego dla mieszkańców miasta i powiatu oraz przyjeżdżających na te wydarzenia gości władze samorządowe przygotowują mnóstwo atrakcji. Są więc parady parowozów i parady motocykli czy zloty zabytkowych pojazdów, wyścigi kolarskie, kajakowe i regaty żeglarskie, biegi uliczne, turnieje piłki nożnej i plażowej piłki ręcznej, a także turnieje szachowe, warsztaty teatralne i muzyczne, wystawy i koncerty.

SPOTKANIA FOLKLORYSTYCZNE NA ZIEMI WOLSZTYŃSKIEJ

Od 2011 roku, pod koniec czerwca, na wolsztyńskiej ziemi spotykają się zespoły folklorystyczne z różnych stron Polski i świata, kultywujące i pielęgnujące tańce oraz zwyczaje swoich regionów. Ich koncerty, odbywające się w Wolsztynie i Kębtowie, są doskonałą okazją do promocji bogactwa folkloru nie tylko regionalnego, ale i zagranicznego.

foto: archiwum WDK

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYKI ORGANOWEJ I KAMERALNEJ

Pierwszy Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej odbył się w Wolsztynie w 1996 roku. Od tego czasu, co roku zjeżdżają tu organiści i kameraliści z różnych stron świata, a poewangelicka świątynia, dziś kościół pw. Wniebowstąpienia Pańskiego, we wszystkie niedziele sierpnia, rozbrzmiewa muzyką w znakomitym wykonaniu. Szczególne zainteresowanie wywołują koncerty wykonywane na znakomitych organach Ludwiga Hartiga z 1832 roku.

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYKI COUNTRY

Promowanie czystej muzyki country i walorów przyrodniczych Wolsztyna legło u podstaw muzycznego festiwalu „Czyste Country”, odbywającego się w Wolsztynie od 2010 roku. Organizatorem imprezy jest Fundacja „Czyste Country”, we współpracy z władzami Wolsztyna. W odbywającym się w sierpniu festiwalu uczestniczą znani muzycy country z Polski, Europy i USA, ale także promowani są artyści młodego pokolenia i ich pierwsze dokonania.

FESTYN JESIENNY

To cykliczna impreza odbywająca się w jedną z wrześniowych niedziel w Skansenie Budownictwa Ludowego Zachodniej Wielkopolski. To zawsze okazja do przypomnienia dawnych tradycji czy pokazania warsztatów rzemieślników, których pracę można obejrzeć już jedynie w skansenach, jak i prezentacji współczesnych ofert kulturalnych. Festynowi towarzyszą koncerty, zabawy dla dzieci i wydarzenia sportowe.

IMPREZY SPORTOWE

fol. fotokis.pl

26

WOLSZTYŃSKI TYDZIEŃ ŻEGLARSKI

rozpoczyna co roku w maju nowy sezon żeglarski. Regaty rozgrywane są na Jeziorze Berzyńskim w klasach sportowych (Optimist, Europa, OKD, Finn, Hornet) oraz turystycznych (Omega, kabinowe). Ich organizatorem jest Wolsztyński Klub Żeglarski.

POLSKA MAN TRIATHLON

Wolsztyn stał się bazą dla triathlonowych zawodów od 2013 roku. Triathlon to zawody obejmujące pływanie, kolarstwo i bieganie, rozgrywane na trzech dystansach: długim (3,8 km / 180 km / 42,2 km), średnim (1,9 km / 90 km / 21,2 km) oraz krótkim (1,5 km / 30 km / 10 km). Poza konkurencjami dla dorosłych w programie również kategoria Polska Man Mini dla najmłodszych uczestników.

KACZMAREK ELECTRIC MTB

Malownicze trasy wiodące przez Wielkopolskę i Ziemię Lubuską to idealne miejsce do rozgrywania zawodów rowerowych, w których biorą udział zarówno amatorzy, jak i profesjonaliści. Ich pomysł zrodził się wśród grupy kolegów – rowerzystów. Patronat nad całym przedsięwzięciem objął Cezary Kaczmarek, miłośnik kolarstwa, a jednocześnie prezes wolsztyńskiej firmy Kaczmarek Electric, która jest głównym sponsorem wyścigu. Pierwsze zawody o Grand Prix Kaczmarek Electric MTB odbyły się w 2010 roku, a uczestniczyło w nich 385 osób. Dziś, zawsze na przełomie września i października, startuje w nich kilka tysięcy rowerzystów.

Ponadto w kalendarzu sportowych imprez organizowanych na terenie Wolsztyna warto również zwrócić uwagę na: bieg uliczny Wolsztyńska Dziesiątka (maj), Międzynarodowe Mistrzostwa w Kajakarstwie (wrzesień), Ogólnopolskie Regaty Kajakowe (wrzesień), czy Zawody Łatawcowe przeprowadzane na płycie lotniska w podwolsztyńskim Powodowie.

Wolsztyn

pełną parą!

Urząd Miejski w Wolsztynie i Gminne Centrum Informacji

ul. Doktora Kocha 12a, 64-200 Wolsztyn

www.wolsztyn.pl; fb.com/gciwolsztyn

Zakup regionalnych pamiątek:

Sklep MASTER, ul.5 Stycznia 39, Wolsztyn

Gminne Centrum Informacji, ul. Doktora Kocha 12a, Wolsztyn

Koncepcja cyklu folderów „Wolsztyn”: Katarzyna Jęczmionka

Tekst: Anna Plenzler

Zdjęcia: Aleksander Żukowski, Jerzy Hirowski, www.fotoiks.pl, archiwum UM Wolsztyn, archiwum Muzeum Regionalne w Wolsztynie, www.pixabay.com, www.libro.poznan.pl, zdjęcie Stefana Mycielskiego: źródło prywatne, zbiory Kazimierz Nowak

Opracowanie graficzne: www.libro.poznan.pl

Wydawca: www.libro.poznan.pl

ISBN 978-83-63902-21-6